

REGENERAREA PARCHETELOR TĂIATE RAS ÎN OCOLUL SILVIC FRĂTĂUȚII-NOUI

de INȚ. FR. CZECH

În anul 1890, firma Leopold Popper, în baza unui contract de exploatare, a început tăierea arboretelor de pe suprafețele decenale în ocoalele silvice Frătăuții-Noui, Vicovul de Sus, Codrul Voevodesei, Marginea și Solca.

Cu această ocazie au fost tăiate ras de către sus-numita firmă și suprafețele decenale din partea sud-vestică a ocolului Frătăuți, compuse din brad, fag și ceva carpen.

Prin descoperirea bruscă a solului umed și băhnos, suprafețele tăiate ras s'au îmburuienit curând și nu mai puteau fi plantate cu esențele potrivite regiunii ca: brad și fag, deoarece pe deoparte nefiind pueți disponibili pentru suprafețe așa de mari, pe de altă parte aceste esențe având o creștere înceată, ar fi fost copleșite de burueni.

Pentru a împăduri cât mai curând aceste parchete și a evita înierbarea lor, s'a plantat molid în amestec cu stejar. La fel au fost împădurite și câteva poeni.

S'ar fi ajuns astfel la un viitor arboret amestecat, echien, având pe alocuri grupe curate de molid și stejar. Această icoană nu s'a păstrat însă așa, căci în intervalul de timp de 30-50 ani până în prezent, a intervenit atât natura cât și omul. Zăpezile abundente și vântul au rupt sau doborât mai ales molidul, suferind totodată și stejarul. Silvicultorul a extras pe cale de operațiuni culturale molidul pentru degajarea stejarului copleșit.

În prezent aceste arborete sunt în parte aproape pure de stejar având molid în proporție până la 0.2. Aspectul general al arboretului este cel al unui stâlpiș de stejar deformat, cu o vigoare de creștere mijlocie.

In deceniul trecut 1932/1941 s'au executat plantațiuni de brad și fag, drept complectări care au fost însă distruse pe deaîntregul de vânat.

Molidul rămas în picioare a început să fructifice regenerându-se într'o oarecare măsură. Trebuie făcute însă și plantațiuni cu pueți de molid, căci această esență fiind mai puțin atacată de vânat, numai astfel se poate conta pe o complectare reușită.

După cerința de lumină a molidului subplantat, trebuie extras prăjinișul de stejar dominat, rău conformat, astfel ca în cele din urmă să rămână numai stejarul de viitor, iar în subetaj molidul ca esență de umplură.

Cu ocazia tăierilor definitive se va exploata stejarul la o vârstă de 120-140 ani, ca lemn de lucru valoros, de mari dimensiuni, iar molidul va fi exploatat la 80 ani ca lemn de lucru.

Abia la proxima revoluție arboretele se vor putea regenera cu esențele propice solului ca: brad, fag și stejar.
